

Nove knjige

Biti svoj u Božjoj slobodi

S njim hodi zbirka je pjesama autora Miljenka Stojića, hercegovačkog franjevca, književnika i novinara.

Piše:

Josipa Miler

Pjesnik Stojić ovu svoju novu knjigu stilski i sadržajno temeljio je na podlozi prijašnjih djela te se, prema ocjeni kritičara, držao temeljnih vjerskih načela i čudorednih principa.

Zbirka je podijeljena u tri ciklusa: *Zrnce pjeska, Kad ono i Miriše na jug*. Na 87 stranica djelo je svjetlo dana ugledalo u listopadu 2022., u nakladi *Matice hrvatske* u Čitluku i u Vinkovcima, koje zastupaju **Andrija Stojić** i **Dražen Švangelj**. Knjigu je uredio **Ljubo Krmeč**, a lekturu i korekturu potpisuje **Zdenka Leženić**.

Sjećanja

Prva cjelina sastoji se od 23 pjesme u kojima autor opisuje zapažanja u svijetu oko sebe u Svetoj zemlji, Parizu, na rodnoj grudi – koliko pjesme daju naslutiti, te drugdje koje je skriveno iza stihova. Fra Miljenko se u pjesmama prisjeća školskih dana i nekih osoba iz prošlosti; uočava prolaznost vremena te promišlja o molitvi. Ali i moli. „Nesigurno je naše znanje, nesiguran je naš hod, nesigurni su široki puti, nesigurna je blizina, kad nismo s tobom, Bože“, zapisao je tako u pjesmi *Neka ovo bude molitva*. Pažljivo bira riječi određujući tako njihovu dubinu što je, primjerice, vidljivo u njegovu kazivanju kako je „li-

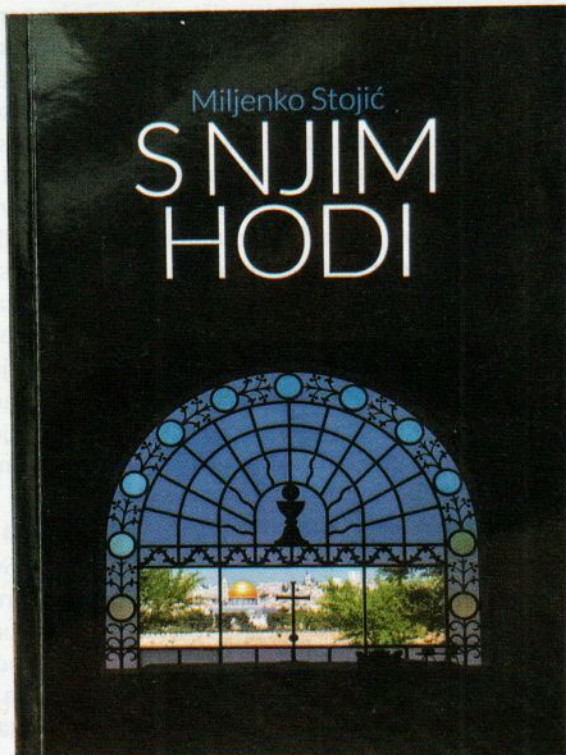
jepo starjeti i prebirati sjećanja, još je ljepše odricati se paučinih zabluda“.

Pjesnik opaža, pita se i osjeća te zapisuje kako je samo vječnost „prozračna i lijepa“.

O domovini

Fra Miljenko je u stihovima iznio i ljubav prema domovini, što je vidljivo primjerice već u prvoj pjesmi drugoga dijela koji se sastoji od 20 uradaka. Snaga privrženosti hrvatskoj zemlji uočljiva je u opisu domovine kao „srži tvojih dubina bez koje si stalno siročće“. U pjesme je utkao i turske navale na Sinj, Bosnu...; spominje i blagdane, zajedničke proslave te se osvrće i na konkretne događaje iz bliske povijesti, ali sa stalnim mislima o rodnoj zemlji o

Najbolji opis ove zbirke mogao bi se pronaći u njoj samoj, u pjesmi *U još jedno proljeće*, u kojoj je autor zapisao kako „želi biti svoj u Božjoj slobodi, piti pjesništvo uz razuma krišku“

Kroz sve pjesme provlače se pouzdanost i vjera u Boga

kojoj traži istinu te je naziva „brigom predebokom“.

„Za nju se isplati boriti“, zapisao je Stojić. „Smisao je života biti na pravoj strani“, no, „prihvati se pluga, dječace, puška može malo i pričekati“.

Biti slobodan

Pjesme ovoga franjevca su i poučne pa on tako poziva na poniznost kako bismo bolje vidjeli svijet. Svojim primjerom pokazuje kako pokatkad treba zastati u svome svijetu i okrenuti se svjetovima drugih jer „svega može nestati, ali blizine nikako“. Tako u trećem dijelu knjige, koji je sazdan od 20 pjesama, Stojić piše o poklanjanju sebe drugima, ali i o povratku sebi; opjevao je i bolest te prolaznost.

Najbolji opis ove zbirke mogao bi se pronaći u njoj samoj, u pjesmi *U još jedno proljeće*, u kojoj je autor zapisao kako „želi biti svoj u Božjoj slobodi, piti pjesništvo uz razuma krišku“. Upravo takav dojam ostavljaju stihovi jer pjesnik je Božji, ali nemiran; on uočava i stvara te je uvijek usmjeren čovjeku.

O autoru

Miljenko Stojić rođen je 1. lipnja 1960. u Dragičini kod Međugorja. Nakon osnovne škole u Čerinu završio je Franjevačku klasičnu gimnaziju u Visokom, a studij teologije i filozofije u Zagrebu, Sarajevu i Jeruzalemu. Magistrirao je kršćansku duhovnost u Rimu. Član je nekoliko udruga, piše pjesme, oglede, djela za djecu, kratke priče, književnu kritiku i novinarske članke, te uređuje i prevodi knjige.